

Eva Koťátková

Řízená ztráta paměti

14/1 - 7/3/10

hunt kastner artworks
Kamenická 22, Praha 7
+420 233 376 259
info@huntkastner.com
www.huntkastner.com

Vernisáž: 13. 1. 2010, 18hod.

Kamenická 22, Praha 7- Letná

Galerie otevřena: Út - Pá 13 - 18, So 14 - 18 hod

hunt kastner s potěšením uvádí nový projekt Evy Koťátkové v sólové výstavě *Řízená ztráta paměti*. Výstava ukazuje možné způsoby rekonstrukce, třídění a orientace v nejbližším okolí, které je záměrně zúžené na domácí půdorys a osobní inventář předmětů a situací. Skrze modely, studie a zinscenované situace se pokouší vymezit okruh zažitých schémat a pravidel, které ovlivňují či determinují naše jednání ve snaze začlenit se nebo naopak vystoupit z navyklých struktur.

Na odlehlém místě mimo vycházkové trasy a inscenované výhledy je navržena nepřehledná hromada vyhozených domácích předmětů. Některé již pozbyly svůj původní tvar, většina z nich i funkci a schopnost návratu a znovuzачlenění. Jejich vrstvení a vzájemné prolínání na jedné hromadě, při kterém se jednotlivé části propadly hlouběji do spodnějších vrstev a jeden předmět přejímá tvar či identitu druhého, způsobilo, že z hromady již netrčí nohy židlí a čela postelí, a tedy snadno identifikovatelné a autonomní kusy, ale tvary, fragmenty a siluety bývalých předmětů, kterým už zbývá jenom setrvat v tomto novém (opět jen dočasném) uspořádání jako anonymní součást hromady.

Při pohledu na tuto změť nás může ovládnout lítost ústící v odevzdání nebo naopak nutkání uvést předměty zpátky do jejich rolí, vrátit je na původní místo a oživit zájem lidí o jejich užívání. To by znamenalo obnovit opěradla, upevnit zásuvky, dodat chybějící nohy, vyměnit žárovky. Bylo by zapotřebí sešít, slepit či dostavět neúplné části a vůbec provést všemožné, pokud možno "citlivé" rekonstrukce. Co když nám ale při "opravách" selže paměť, zkušenost či zvyk a díly do sebe odmítnou zapadat? Co když nás znalost okolí zradí do té míry, že už nedokážeme rozpoznat chybějící části ani pojmenovat a správně uspořádat celky? Pak nám nezbude než vrátit se na začátek- osahat materiál věcí, jejich pevnost, pružnost či měkkost, odhadnout jejich funkci vzhledem k našemu tělu, vyzkoušet, na které z nich si lze sednout, s kterými je možné pohybovat, které izolují či hřejí, do kterých se lze schovat atd. Skupina čtyř lidí v představené videodokumentaci se pokusí právě o to - a s tímto cílem zabydlí hromadu na 24 hodin.

Výstava představuje kromě video-dokumentace zmiňované akce (*Cvičení č. 2 - Hromada*) sérii modelů, kresby a fotodokumentace konstrukcí vyrobených pro vlastní tělo: konstrukci na dívání se lidem do oken, lidský věšák, konstrukci na čtení, přenosnou domácnost a velkou konstrukci pro čtení, psaní, kreslení a sezení. Modely zachycují více či méně reálné situace, které se odehrávají převážně na půdorysu domova. Divák je přítom vyzván, aby se pokusil vytvořit návrh (kresebný nebo textový), jak se v dané situaci zachovat nebo z ní naopak vyjít.

Eva Koťátková (nar. 1982 v Praze) studovala v letech 2002-7 na pražské AVU a UMPRUM, dále Art Institute v San Franciscu a Akademie Bildende Kunst ve Vídni. V r. 2007 - ve věku pouhých 25 let- se stala nejmladším umělcem v historii, který obdržel Cenu Jindřicha Chalupického. Koťátková ve své práci kombinuje různé techniky od kreseb - mnoho jejích kreseb je na počátku vytvořeno bez vymezeného záměru, který je teprve později vyjeven v konečné formě a obsahu - po objekty a video nebo foto performance, které jsou charakteristické svým hravým zkoumáním umělcevo bezprostředního okolí - a sebe sama.

Seznam videa

Cvičení č. 1 (Zavěšení)

Cvičení č. 2 (Hromada)

Vybavení bytu je převezeno na odlehlé místo a vyhozeno na nepřehlednou hromadu. Skupina lidí se hromadu domácích předmětů pokusí přestavět a následně zabydlet, jejich zásahy se pohybují od chaotických přesunů po systematické třídění a budování. Během tohoto stěhování dochází k opětnému identifikování a zařazování věcí, kterým jsou buď znovu přiděleny jejich role nebo jsou používány bez ohledu na jejich předchozí funkci- např. slouží jako stavební či izolační materiál.

Cvičení č. 3 (Sedět, stát, ležet)

Skupina tří lidí je uvězněna v základních pozicích v leže, ve stoje a v sedě a spojena dřevěnou konstrukcí tak, že spolu navzájem tvoří jakousi nábytkovou soustavu.

Cvičení č. 4, 5 (Rekonstrukce domova)

Skupina tří lidí se pokusí se zavázanýma očima vytvořit plastický model svého domova. Jeden z účastníků dá naopak v průběhu práce přednost podobě domova, v jakém by si přál žít.

V druhé fázi skupina pracuje více kolektivně a bez zavázaných očí. Podle své paměti vytvoří v proporci k vlastnímu tělu modely domů, v kterých žijí, tak aby na sebe nakonec mohli vzít podobu chodícího domu.

Seznam modely

Modely nabízejí možnost, aby divák rozvinul danou situaci, navrhl scénář, možný postup či únikovou cestu .

1

Pod jídelním stolem je umístěna klec, do které je střídavě uzavírán jeden ze členů rodiny, zatímco ostatní jedí. Tento způsob je pokusem jak předejít hierarchickému rozvrstvení rodiny a nadvlády jednoho z členů.

2

Lidé si vytvořily mobilní přístřešky, malé schránky ve tvaru domů, které je možné přenášet na vlastních nohou.

3

Schodiště slouží jako krátkodobá noclehárna. V noci, ale někdy i přes den je téměř každý schod zaplněn minimálně jedním ležícím člověkem takže je obtížné pohybovat se po schodišti vertikálně nahoru či dolů a pro nájemníky domu začíná být téměř nemožné aby do svých bytů vcházeli.

4

Vrchol skaliska, který tvoří šikmé a těžko zdolatelné plochy nabízí nejlepší (a jediný ucelený) výhled na rodné město. I přes hrozící nebezpečí láká vrcholek mnoho návštěvníků.

5

Podlaha v bytě svému majiteli slouží jako úložiště. Byt pod ním je po léta prázdný a člověk si tak dlouhodobě buduje úložné prostory do hloubky domu.

6

Stoly jsou postaveny tak, že vytvářejí hierarchickou konstrukci pro kreslení, psaní, čtení a sezení. V každém patře sedí lidé provádějící různé úkony. Jejich umístění v příslušném patře rozhoduje o jejich postavení a činnosti.

7

V parku byl při kopání odhalen pokoj s kompletním vybavením. Nábytek odkrytý v různých úrovních již neplní svou předchozí funkci: na židli si není možné sednout, ze skříní vyčuhuje pouze svrchní deska a pod.

8

Obyvatel bytu se rozhodne navázat kontakt se sousedem za zdí, kterého nikdy neviděl. Pokusí se komunikovat různými netradičními prostředky: vyluzuje zvuky, klepe a nahlíží zvenku do okna. Jeho snahou je upoutat sousedovu pozornost a navázat tak komunikaci s někým z domu.

9

Činžovnímu domu byla dočasně odstraněna čelní stěna a domácí život jeho obyvatel byl tak vystaven zraku kolemjdoucích. Nájemníci na tuto situaci reagují zvýšenou kontrolou svého chování, v podstatě neustále pózuji v očekávatelných a nejvíce předpokladatelných pozicích a činnostech.

10

Skupina tří lidí je uvězněna v základních pozicích v leže, ve stoje a v sedě a spojena dřevěnou konstrukcí tak, že spolu navzájem tvoří jakousi nábytkovou soustavu či komplet.

11

Člověk má zúžené pole svého pohybu. Každý den dojde nejdále k silnici, kterou končí jedna část panelového sídliště. Na svých procházkách je veden siluetou panelových domů a úzkostlivě kontroluje zda se ze svého výchozího bodu příliš nevzdálil.

12

Kniha obsahuje nákresy rozmístění nábytku a vybavení domácnosti 22 rodin či jednotlivců, žijících v jednom bloku domů, přičemž všichni obývají shodný půdorys bytu.

13

Lidé se zabydlují s maximální úsporností v co nejtěsnějších krabicích. S krabicemi nakládají jako se stavebním materiálem, pomocí kterého si budují svůj obytný prostor. V minimálních rozlohách, odvozených z fyzických rozměrů obyvatel žijí jednotlivci či celé rodiny.

14

Člověk má ze svého bytu výhled do okna protějšího domu. V něm se ukazuje jeho obyvatel s neuvěřitelnou přesností: objevuje se v okně vždy v 6 ráno, ve 12 v poledne a v 6 večer. Pro člověka, který z bytu téměř nevychází plní jeho soused roli hodin a tedy pojmu o členění času.